

ti a passiva; etenim dicta potentia tendit etiam, vel datur ad id, quod non est perfectio, ut v. g. aqua habet potentiam receptionis caloris, animal infirmitatis, doloris, mortis &c.

11. Est autem appetitus multiplex, alius innatus, siue naturalis, elicitus aliis; appetitus naturalis, siue elicitus est actus aliquis a potentia appetitiva productus, quo quis quod sibi congruit expedit, & hoc de causa elicitus vocatur; quare fit ut sicut animal per cognitionem praeuiam, bonum, quod representat, appetit per appetitum elicitem, ita res omnes naturales per suas entitates in suum bonum & perfectionem propendunt; quæ quidem propensio, seu inclinatio est appetitus innatus, non autem elicitus, quia est sola entitas ipsa rerum, non autem actus illius vitalis, siue sensibilis ab aliqua potentia procedens, quomodo contingit in rebus cognitionem habentibus. Unde dicimus ignem habere appetitum naturalem ad suam sphæram, lapis ad centrum suum, & materia prima Aristotelis ad formas, quibus, cum sit quid imperfectum, perficitur; quia in tali sensu formæ aristotelicae acceptæ, sūt materię eiusdē Peripatetici perfectio; Vnde deduco hanc aliam propositionem, quia sicut naturali appetitu res non cognoscitur appetunt bonum sui, ita malum persequuntur naturaliter, sicut se habet aqua respectu caloris, ignis respectu frigiditatis, animal circa infirmitatem.

Appetitus elicitus triplex est iuxta scribentes, videlicet desiderium, quod est de bono absente, nondum possesto; gaudium, seu fruitio, & talis appetitus elicitus est de bono praesenti possesto; & amor, qui in bonum fertur secundum se abstrahendo ab eius praesentia, vel absentia, quod idem suo modo dicendum est de appetitu innato videlicet si est de perfectione debita absentia, vocari potest desiderium, si praesens est gaudium vocabitur; si autem secundum se sumatur, & respectu mere trascendentia, dicendus est amor.

12. Verum vnum est, quod si actus appetitus eliciti alij sunt absoluti, & alij efficaces, ita propensiones appetitus innati, sicut etiam verum est, quod appetitus innatus metaphorice vocatur appetitus; vnde quicquid conuenit appetito elicto non conuenit appetito innato. his positis

13. Probo conclusionem supra n. 10. positam. appetitus innatus nihil aliud est, quam propensio, & inclinatio naturalis in bonum proprium, & ultimam sui perfectionem; sed formæ omnes simul sumptæ sunt bonum completum, & ultima perfectio

mate-

S. Franc. N. Pala da Lohne